

λισσαι μαζή, αἱ ἐσωτερικαὶ τρόφιμοι, καθὼς μανθάνομεν, δὲν ἔπαυσαν χθὲς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν νὰ κλαίουν καὶ νὰ διαμαρτύρονται «διὰ τὴν καλὴν τὴν Κυρίαν, διὰ τὴν μητέρα των». Διότι ἡ κ. Κίτσου, ἰκανωτάτη, καὶ συγχρόνως προσηνὴς καὶ γλυκεία, μητρικὰ αἰσθήματα ἐνέπνεεν εἰς τὰς μαθητρίδας τῆς τοῦθ' ὑπερ οὐδ' ὄλω· δικαιολογεῖ βέβαια τὴν ἀπόλυσίν τῆς.

Λέγεται ἐπίσης ὅτι καὶ ἡ ὑποδιευθύντρια Κυρία Πρινάρη, ἥτις ἀνήκεν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν τῆς Κυρίας Κίτσου, πρόκειται νὰ παραιτηθῆ.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 21 ΜΑΪΟΥ

Ἐπέτειος τοῦ ὀνόματος τοῦ διαδόχου καὶ τῆς μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος Ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου.

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κέρκυρα, 21 Μαΐου

Τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας ἀνήγγειλαν 21 πυροβολισμοὶ ἢ δὲ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς· παιανίζουσα τὸ ἐθνηδὸν περιήλθεν ἅπασαν τὴν πόλιν προσκαλοῦσα τοὺς κατοίκους τῆς γῆς τῶν Φαιάκων νὰ ἔλθωσιν εἰς ἀπάντησιν τῆς χαρμωσύνου ἑορτῆς. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον αἱ ἀκτίνες τῆς Ἡοῦς πλήρεις χαρᾶς ἀναφαινώμεναι ἐπὶ τῶν ὄρεων τῆς Ἠπείρου ἑχαιρέτων διὰ τῆς χρυσῆς χροιάς των τὴν ἐξοχικὴν ἔπαυλιν, ἐν ἣ εἰσέτι ἀνεπαύετο ὁ Διάδοχος τῆς Ἑλληνικῆς δόξης· ἐν τούτοις ὁ λαὸς πάσης τάξεως καὶ παντὸς φύλου ἤρχισε βαθμηδὸν νὰ συγκεντροῦται εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ ἐν τῇ ἀγούσῃ πρὸς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ἐν ᾧ ἔμελλε νὰ ψαλῆ ἡ δοξολογία. Πλήθος λαοῦ ἤρχετο ἐκ τῶν προαστείων καὶ τῶν πλησιεστέρων κωμῶν.

Τὸ πρόγραμμα τῆς τελετῆς εἶχεν ὀρίσει ὥραν τῆς δοξολογίας τὴν 10 1/2 π. μ. Ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τῆς πόλεως ἔνθα κεῖται τὸ παλαιὸν τέμενος τῆς Ἑπτανήσου, ἡ Ἀκαδημία, μέχρι τῶν Ἀνακτόρων, ὡς τόσοι ὑπερήφανοι Οὐσσάροι ἦσαν τοποθετημένοι λευκὸχροες πάσσαλοι, ἐπ' αὐτῶν δὲ χαριέντως ἐκυμάτιζον τρεῖς σημαῖαι, ὡς ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν φανῶν τῆς λεωφόρου Γεωργίου ἦσαν μικραὶ σημαῖαι προσηρητημέναι ἢ ἄνω καὶ κάτω πλατεῖα παρίστανον θέαμα ἔκτακτον καὶ λίαν ἐπαγωγόν· γραφικωτάτην σκηνὴν παρῆγον τὰ ποικίλους κεκοσμημένα παράθυρα καὶ οἱ ἐξῶσται ὅθεν ἔμελλε νὰ διέλθῃ ὁ Διάδοχος. Περί τὴν 10ην π. μ. ἤρχισαν οἱ προσκεκλημένοι νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Πολιοῦχου, ὁ στρατὸς μετὰ τῆς μουσικῆς κατέλαβον τὴν θέσιν των, ἡ δὲ μουσικὴ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρίας ἵστατο ἐξῶθεν τῆς Πύλης τῆς Ἐκκλησίας, μετ' ὀλίγον ἅπασαι οἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ καὶ τὸ διπλωματικὸν σῶμα παρῆσαν εἰς τὰς θέσεις των.

Ἀγγελοῦσι τῆς ἀφίξεως τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ἡ ἐπισκοπικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ὁ ἐφημέριος τῆς ἐκκλησίας προσήλθον εἰς τὴν πύλην εἰς προὔπαντησιν αὐτῆς, ἐνῶ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἀτυχῶς βροχὴ πίπτουσα ἐτάραξεν ὀλίγον τὴν τελετήν.

Φθάσαντες ἐξῶθεν τοῦ ναοῦ ὁ Βασιλεὺς φέρων στολὴν στρατηγοῦ, ὁ δὲ διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Γεώργιος τὴν τῶν εὐελπίδων, ἠσπᾶσθησαν τὸ εὐαγγέλιον καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν ναὸν ἔλαβον τὴν θέσιν των ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς θύρας τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος. Ἀπέναντι

παρίσταντο οἱ πρέσβεις τῆς Ρωσίας καὶ Ἀγγλίας καὶ ὁ ἡμέτερος Πέτρος Βραΐλας· ὀπισθεν αὐτῶν ὅλοι οἱ πρόξενοι τῶν Δυνάμεων· ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου ἵστατο ἡ ἐπισκοπικὴ ἐπιτροπὴ καὶ οἱ δύο διάκονοι, κάτωθεν τοῦ Πρεσβυτερίου ἵστατο ἐν παρατάξει ὁ νομαρχῶν, ὁ δήμαρχος καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὁ πρόεδρος καὶ οἱ δικασταὶ τῶν ἐφετῶν, οἱ διευθύνται τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ὅλοι οἱ παρασημοφόροι καὶ ὁ φρούραρχος μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του. Ἐκτελεστὰι τοῦ προγράμματος ἦσαν ὁ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεὺς κ. Γ. Μπένης καὶ ὁ αἰδ. ἱερεὺς καὶ ἀρχιμανδρίτης Κωνσταντῖνος Βουλγαρις, ἐφημέριος τῆς ἐκκλησίας. Ἡ ἱεροτελεστία ἤρχισε μετὰ τῶν δύο τροπαρίων τῆς ἑορτῆς δηλονότι καὶ τοῦ προστάτου Κερκύρας, ἃτινα ἐψάλησαν ὑπὸ τῶν πρωτοψαλτῶν ἐντὸς τοῦ ἁγίου βήματος, τὴν δὲ δοξολογίαν ἀμέσως ἤρχισε νὰ ψάλλῃ δεκαεξαμελής χορὸς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συλλόγου «Καποδίστριας»· Ἡ δοξολογία αὕτη, ἔργον τοῦ ἀειμνήστου μουσικοδιδασκάλου Ἱππ. Ν. Μαντζάρου, κατέθελξε τοὺς περιστῶτας διὰ τε τὴν ἀκρίθειαν τοῦ καιροῦ καὶ τῆς ἐντονίσεως τῶν φωνῶν. Ψαλλομένης τῆς δοξολογίας ὁ ἱερεὺς Κ. Βουλγαρις ἐξεφώνησε τὴν ὑπὲρ τοῦ Διαδόχου εὐχὴν, ἥτις ἀντήχησεν εἰς τὰς καρδίας τοῦ λαοῦ, μετὰ δακρύων εὐχομένου υγείαν καὶ μακροβιότητα τῷ προσφιλεῖ Διαδόχῳ καὶ ἀπάσῃ τῇ Βασιλικῇ Οἰκογενείᾳ. Αἱ μουσικαὶ, οἱ κῶδωνες ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν, τὰ πυροβόλα τοῦ φρουρίου καὶ τῆς θωρακοβάριδος «Βασιλεὺς Γεώργιος» ἑχαιρέτων, ἐτίμων, ἐδόξαζον τὸν εὐέλπιδά τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Περαιτωθείσης τῆς Δοξολογίας, ὁ Διάδοχος μετὰ τῶν ἄλλων βασιλοπαίδων καὶ ὁ Βασιλεὺς εἰσῆλθον ἐν' ἀσπασθῶσι τὸ ἱερὸν λειψάνον τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ἀσπασαμένου πρώτου τοῦ Διαδόχου μετ' αὐτὸν δὲ τῶν ἀδελφῶν του, τοῦ βασιλέως βοηθήσαντος τὴν Μαρίαν μὴ δυναμένην ν' ἀσπασθῆ τὸ σῶμα· μετὰ ταῦτα ἐξῆλθον, καὶ χαιρετήσαντες πρῶτον τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ δεῦτερον τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχὰς εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀμαξαν συνοδευόμενοι ὑπὸ ἐνθουσιωδῶν ζητωκραυγῶν μέχρι τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς τὸ «Ἀναπαυτήριόν μου».

Φθάσαντες εἰς τὴν ἐξοχικὴν ἔπαυλιν κατεγοητευθησαν εὐρόντες ἐκεῖ τὰ ἐξ ἀνθέων δῶρα ἅτινα ὁ Δήμαρχος καὶ οἱ Σύλλογοι ἅπαντες ἔπερψαν μετὰ τῶν σχετικῶν συγχαρητηρίων τῷ Διαδόχῳ Κωνσταντῖνῳ, τοῦτέστι στεφάνους, ἀνθοδέσμας, κάνιστρα, ἅπαντα ἐξαιρητικῆς καλλονῆς καὶ χάριτος· προσέτι δὲ τὴν ὑπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου «Καποδίστριας» τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ κ. Α. Βλάχου πεμφθεῖσαν ὠραιωτάτην ἀλληγορικὴν κοσμηματογραφίαν, παριστάνουσαν ὠραῖον σύμπλεγμα καὶ φέρουσαν τὴν ἐπιγραφὴν:

«Εἰς τιμὴν τῶν πεσόντων ἀγωνιστῶν
τοῦ 1821

«τὸ ξίφος σου Διάδοχε!»

Τὴν ἐσπέραν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἔδωκεν ἐπίσημον καὶ πολυτελὲς γεῦμα, ἐν ᾧ παρῆσαν οἱ κκ. πρέσβεις τῆς Ρωσίας καὶ Ἀγγλίας, ὁ κ. Πέτρος Βραΐλας, ὁ Νομαρχῶν, ὁ Δήμαρχος, ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν, ὁ φρούραρχος, οἱ διοικηταὶ τοῦ 6ου καὶ τοῦ 13ου τάγματος καὶ οἱ τῆς αὐλῆς, τὸ ὅλον τεσσαράκοντα. Ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ γεύματος θυμασίως ἐπαιάνισεν ἐκλεκτὰ τεμάχια, ἡ δὲ τῆς Φιλαρμονικῆς ἑταιρίας περὶ τῆς 7ην μ. μ. ἤρχισε νὰ παιανίζῃ εἰς τὰν Ἄνω Πλατεῖαν μέχρι τῆς 9ης μ. μ. τὸν «Κῶδωνα τοῦ Ἑρμη-

τηρίου» διάφορους χορούς, καὶ τὰ ἀνάλεκτα τοῦ γαλλικοῦ Μελοδράματος οἱ «Κώδωνες τῆς Κερατουπόλεως» (Les Cloches de Corneville). Φθάνει ἡ νύξ καὶ ἐνῶ ὁ μέγας αὐτῆς πέπλος καλύπτει τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ἀναπληροῦται διὰ ζωκρατῆτος φωτοχυσίας. Οἱ φιλοθεάμονες διέρχονται τὰς ὁδοὺς, τὰς πλατείας καὶ τὰ τείχη, διότι παντοῦ διέκρινε τις πρωτοτυπίαν καὶ ἐξαιρετικῆς εὐφυΐας καλλονὴν φωταψίας, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν ἐλλειμνισμένων θωρακοβαρίδος «Βασιλεὺς Γεώργιος» καὶ τῆς θαλαμηγοῦ «Αμυρ- τρίτης».

Τῇ ὀγδόῃ μ. μ. μετὰ τὸ γεῦμα ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς ἔλαβε τὴν θέσιν τῆς εἰς τὴν Κάτω Πλατείαν, περὶ ἧς ἔχουσα δώδεκα κυκλοειδῶς ἀνορθούμενα συμπλέγματα ἐκ φανῶν, ἐπαιάνισε δὲ τὴν «Λουκρητίαν Βοργιάν» καὶ διάφορα ἄλλα τεμάχια μέχρι τῆς 10ης μ. μ., καθ' ἣν ὥραν αἱ σάλπιγγες τῶν ταγματῶν ἤγγειλαν τὴν ἀποχώρησιν τῶν ὀπλιτῶν· τότε δὲ ἡ στρατ. μουσικὴ παιανίζουσα τὸ ἀνακλιτικόν, καὶ φωτιζομένη καθ' ὁδὸν ὑπὸ τῶν βεγγαλικῶν φώτων καὶ ὑπὸ τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός τοῦ «Γεωργίου» περιῆλθεν ἅπασαν τὴν πόλιν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ φρούριον. Διάφορα δὲ πυροτεχνήματα δὲν ἤπαυσαν φωταγωγοῦντα τὸν ὥραϊον καὶ ἤρεμον οὐρανόν.

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς ἔφθασαν συγχαρητήρια τηλεγραφήματα τῷ Διαδόχῳ ὡς ἔγγιστα 200 ἐκ τοῦ κράτους καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ὁ προσῆκων δ' ἐπαινος ὀφείλεται τοῖς ἀξιοτίμοις κκ. Δημάρχῳ Κερκυραίων Γ. Θεοτόκῃ καὶ Εἰσαγγελεῖ τῶν Ἐφετῶν κ. Γ. Μπένση, οἵτινες πᾶσαν μέριμναν καὶ προσπάθειαν κατέβαλον πρὸς ἀκριβῆ καὶ εὐπρεπῆ ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος τῆς τελετῆς.

Περὶ τὴν 11ην μ. μ. ὥραν, ἀφοῦ αἱ μουσικαὶ ἀπεσύρθησαν ἀγγεῖλαισι οὕτω τὸ τέλος τῆς χαρμωσύνου ἑορτῆς τοῦ λαοφιλοῦς Διαδόχου Κωνσταντίνου καὶ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀποκαταστάσεως, ἕκαστος φαιδρὸς ἐν τῇ καρδίᾳ ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια πρὸς ἐκ νέου ἀνεύρεσιν τῶν ὀνείρων καὶ τοῦ Μορφέως.

Ζ

ΤΕΛΩΝΕΙΟΝ, ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πειραιεύς, 25 Μαΐου

Ἀσθενεστάτην εἰκόνα διὰ τὰ χάλια τοῦ Πειραιῶς ἐπιχειρῶ νὰ σκιαγραφῆσω, διότι θεωρῶ ἐμαυτὸν ἀνίκανον τῆς περιγραφῆς τῶν ἐν τῷ **τελωνεῖῳ** μας μαρτυριῶν, τῆς ἐν αὐτῷ γρουσουζιάς, τῆς χαμαλοκρατίας καὶ τῶν ἀπραγματοποιήτων ἀπὸ καταβολῆς Τρικοῦπῃ ὑποσχέσεων περὶ τῆς βελτιώσεώς του.

Διὰ τὸν χάριν περιεργείας θέλοντα νὰ σχηματίσῃ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἀμυδρὰν ἰδέαν περὶ τοῦ λαθουρινθώδους τελωνείου μας, τὸν συμβουλεύω νὰ ἀποφασίσῃ τοῦτο ἀφοῦ κἄμῃ τὴν ἐξῆς γενναιοφρόνα καὶ στιβαρόπλαστον ἀπόφασιν. Βίκοσιπέντε ἥκιστα ἀβρόφρονες σκουνητιῆς θέλουσι τὸν ὑποδεχθῆ, μὲ διπλάσιον ἀριθμὸν κατακεφαλιῶν καὶ ἄλλα τόσα κομπανιαμένα εἰς τόνον μινῶρε «βάρδα» τῶν χαμάληδων, ἐρχόμενα κατόπιν ἑορτῆς—ἀρπαγῆς τῆς κατακεφαλιᾶς—ὡς εἰρωνικὰ «μὲ τῆς ὑγείαις σας.»

Αἱ διατυμπανιζόμεναι μεταρρυθμίσεις ἐξ ὧν σὲ δουλεῖα

εὐρέθη ὁ τύπος νὰ οἰκονομήσῃ ὀλίγην ὕλην καὶ σπαταλήσῃ μερικά ρούπια χάρτου, μὴ νομίσατε ὅτι εἰσὶν εὐρύτεραι τῆς στενῆς ἰδέας ἣν ἔχει ὁ κ. Τρικοῦπῃς περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου. Ὅλαι αἱ ἐθνικοπαραδοστωτήρια καὶ ἐμπορευ- κολυτικαὶ προθέσεις τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ τελωνείου καὶ ἐνὸς τῶν ἐλεγκτῶν προσκρούουν εἰς τὴν ἰσχυρογνωμο- σίνην τοῦ Τρισυποστάτου Ἀναμορφωτοῦ καὶ τοιοῦτο- τρόπως ἀντὶ πραγματικῆς τάξεως, εὐκολίας καὶ ἀνθρωπιᾶς τοῦ προσωπικοῦ, ἔχομεν δύο γραμμὰς σιδηροδρόμου καὶ μίαν σάβαν (ἐλεγκτήριον) κατεχομένην πάντοτε κατὰ τὰ 2/3 ἀπὸ ἐμπορεύματα καὶ εὐελπιζόμεθα πλέον ἀπὸ τοῦδε νὰ χάσωμεν τὰ πόδια μας ἀντὶ τῆς κεφαλῆς μας. Ἐκτὸς τῶν σιδηροδρόμων ἔχομεν καὶ τὰς ἐπιγραφὰς τῶν διαφό- ρων γραφείων, αἵτινες ὡς ἀπαίσια «ἐνθάδε κείται» κρέμαν- ται ἀνωθεν τῶν αἰωνίως σκυφτῶν καὶ τυμπανιατῶν μαχ- μουρλήδων ὑπαλλήλων.

Ἔως ἐδῶ λοιπὸν φθάνουν αἱ ἀναμορφωτικαὶ γαλαντο- μίαι τοῦ κ. Τρικοῦπῃ ἐπὶ μιᾶς ἐργατικωτάτης ὀλοκλήρου τάξεως.

Ἄλλως τε τὸ ὕδρολόγιον τῶν ὑποδεστέρων—καὶ τοῦτο πρὸς ὀλίγην τιμὴν τῶν τζαναμπέτηδων ἀνωτέρων—εἰς τὴν πλέον ρωμαϊκὴν θρασύτητα! Αἱ δυσκολαὶ ἐπὶ τῶν παρα- λαβῶν εἰς τὴν ραδινωτέραν ἀκμὴν των! Τὸ μπαξίσι. . . εἰς νέκ!

Διὰν ἐπιτυχὴς ἡ δικαιολογία ἐνὸς ἐμπόρου—καλὴ του ὦρα—ἐρωτηθέντος ἐπὶ τῇ ἀποδιδομένη αὐτῷ κατηγορίᾳ ἐπὶ λαθρεμπορίῳ:

— Τῶκαμα γιὰ νὰ γλυτώσω ἀπὸ τὸ σταύρωμα τοῦ τε- λωνείου!

Ἡ τάξις τῶν διασαφιστῶν, ἡ ἐντιμωτέρα καὶ μέσα τάξις, ἥτις παρέχει τοῖς προσερχομένοις ὀλίγην ἀνακούφισιν διὰ τῶν πληροφοριῶν τῆς καὶ τῆς διεκπεραιωτικῆς ἐργασίας τῆς ἀντὶ 30—50 λεπτῶν, εἶνε ἐρριμμένη ἐλλείψει γωνίας τινος ἢ τοῦλάχιστον μιᾶς παράγκας, εἰς τὴν πρὸς τὸ ἐσωτερικόν τοῦ τελωνείου αὐτὴν δίκην μπαλωματάδων, καὶ τὸν μὲν χειμῶνα τούρτουρας τοὺς πιάνει καὶ ἀνεμοζάλη, εἰς αὐτὴν δὲ τὴν ἐποχὴν εἶνε τὸ 8ον θαῦμα πῶς ἀκόμη δὲν ἐλύσσα- ξαν καὶ οὔτε κανεὶς προσεβλήθη ἐκ μηνιγγίτιδος!

Ἀφίνομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ Τελωνεῖον καὶ ἐπισκε- φθῶμεν τό:

Ταχυδρομεῖον. Ἰσομεγέθης τραπεζάρας ἐστιατορίου ἐπιγραφῆ εἰς ὅλας τὰς γλώσσας πλὴν τῆς σανσκριτικῆς, τῆς ὁποίας τὰς τεραστίαις διαστάσεις ἀδυνατεῖ νὰ κρύψῃ πελώ- ριος πιπεριά, μᾶς ὀδηγεῖ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον διὰ τῆς μονα- δικῆς εἰσόδου του, ἐρχομένης εἰς ἐπικουρίαν φωτισμοῦ πρὸς τὸ μοναδικώτερον παράθυρον.

Τρώγλην τὴν ὁποῖαν μόλις θ' ἀπεφάσιζεν ἀμαξᾶς τις νὰ νὰ ἐνοικιάσῃ πρὸς συντήρησιν τῶν ἀλόγων του, καὶ ὑγροτέ- ραν θέσιν ἣν ἤθελεν ἐκλέξει οἶνοπώλης πρὸς διατήρησιν τοῦ βητινίου του, ἔδρυσαν οἱ ἀρμόδιοι ὄσῳ νὰ τὴν πετύχουν διὰ ταχυδρομεῖον!

Ὅχι πλέον εὐαίσθητόν τινα, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀναισθητώ- τερον Μπουρδούστην εἰσερχόμενον ἐκ τῆς ἔξω καθαρᾶς ἀτμο- σφαιρας, εἰμπορεῖ τ' ὀλιγώτερον νὰ τὸν πιάσῃ ἀσφυξία, ὅπως παρ' ὀλίγον καὶ ἐπήρχετο πρὸ τινῶν ἡμερῶν ντελιριώδης ταμπλάς εἰς μίαν στηθοδεσμοδεσμευμένην μέχρι παραξε- κοιτακισμοῦ κυρίαν ἀναμένουσαν σειρὰν νὰ ἐρωτήσῃ δι' ἐπιστολὴν τῆς.

Ἄς τὸ εἴπωμεν τέλος καθαρὰ καὶ ξάστερα, διότι δὲν ἐννοοῦμεν ἀσχημωτέραν τῆς πραγματικότητος τὴν λέξιν καὶ μάλιστα ἐκφερομένην ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς διορθώσεως